Η ΜΟΝΑΔΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ 17ο/ο ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΩΞΙΜΟ ΤΗΣ «ΝΔ»

ΡΙΖΟΣ 17.7.81

Ο κ. Κ.Ν., βουλευτής Αθηνών του ΠΑΣΟΚ, σε άρθρο του στην απογευματινή εφημερίδα «Ε» της 29.5.1981, έγραψε ότι: «η κατάκτηση της εξουσίας είναι η μοναδική προϋπόθεση της αλλαγής».

Φυσικά, η κατάχτηση της κυβερνητικής εξουσίας είναι η πρώτη της σειράς των αλλαγών που διεκδικούνται σ' όλες τις εκλογές. Εκείνο που παραπάνω θέλει ο λαός, είναι μιά νέα, μιά προοδευτική πολιτική, από μιά νέα, προοδευτική κυβέρνηση. Πολιτική, που θά καταχτήσει, επιτέλους, την εθνική μας ανεξαρτησία, με τό διώξιμο των ξένων ως επικυριάρχων και των βάσεών τους. θά καταργήσει τούς αντιδημοκρατικούς νόμους και τις διασκρίσεις, πού ισχύουν, θά περιορίσει τά υπερκέρδη των μονοπωλίων, θά αναπτύξει τήν οικονομία πρός όφελος τών εργαζομένων, θά καθιερώσει τήν αναλογική κλπ. "Αν δέν τά κάνει αυτά, γρήγορα ο ενθουσιασμός τού λαού θά πέσει, ή Δεξιά θά σπεύσει νά εκμεταλλευτεί κατά κόρον τή διάψευση τών ελπίδων τού λαού, θα διακηρύξει στή διαπασών ότι οι υποσχέσεις ήταν απατηλές, ότι άλλαξε ή σάλτσα, όχι τό φαγητό, ότι ή μόνη λύση είναι νά ξανάρθει ή ίδια στήν εξουσία. Οι μάζες θά δούν ότι γιά μιά άκόμα φορά εξαπατήθηκαν, ότι κι αυτή τή φορά ψήφισαν ένα συνηθισμένο αστικό κόμμα καί ότι ή γνωστή πάλη γιά τή ζωή καί τά προβλήματα συνεχίζεται.

"Αν, αντίθετα, θά πρόκειται γιά αλλαγή, αυτή δέν θά έχει μοναδική προϋπόθεση τήν κατάχτηση τής εξουσίας, αλλά θά έχει καί πολυάριθμες άλλες προϋποθέσεις καί πρώτα απ' όλα πρέπει νά στηρίζεται αδιάκοπα στή μαζική οργανωμένη λαϊκή πάλη. Γιατί, τήν επομένη κιόλας τών εκλογών, ή νέα κυβερνητική εξουσία, έφόσον θά είναι νέα, θ' αρχίσει νά έχει ενεργό, φανερό ή καταχθόνιο, αντίπαλο τό συνασπισμό τών δυνάμεων καί τών μηχανισμών, πού σέ βάρος τους θά λειτουργήσει τό νέο καί τό λαϊκό στοιχείο τής εξουσίας. Καί δέν είναι ανίσχυροι οι μηχανισμοί αυτοί.

"Αν ρίξουμε μιά ματιά γύρω μας, στην άλλη όχθη τού Αδριατικού καί τού Αιγαίου Πελάγους, θά καταλάβουμε γιατί. Σέ περίπτωση νίκης τών δυνάμεων τής αλλαγής, στό βαθμό πού ή αλλαγή θά είναι ουσιαστική, θά συνταχθούν στό πλευρό τών δυνάμεων τής αντι—αλλαγής ε ν ε ρ γ ό τ ε ρ α οι ξένοι κι εκείνες από τις ντόπιες δυνάμεις, πού είναι γε-

μπορεί νά οφείλεται στήν προσδοκία τής ήττας τών δυνάμεων τής αλλαγής. Μετεκλογικά, όμως, θ' ανασυνταχθούν (οι δυνάμεις αυτές) καί θά δράσουν κατάλληλα, ώστε ν' αποτύχει ή προσπάθεια τής αλλαγής, γιά νά ζητήσει ο λαός «αυθόρμητα», όπως έγινε στή Χιλή, στή Τζαμάικα κλπ., τήν επιστροφή τής Δεξιάς. "Ολο καί θά υπάρχουν πρόθυμοι εθνοσωτήρες νά τεθούν επικεφαλής. Επομένως, θά χρειαστεί νά σπεύσουν σέ βοήθεια τών κυβερνητικών δυνάμεων, οι εξωκοινοβουλευτικές συνταγμένες τής δημοκρατίας καί τής αλλαγής, όλοι οι εργαζόμενοι, όλοι οί δημοκράτες, πού δέν θά θέλουν τό πισωγύρισμα. Καί δέν υπάρχει κανένα εμπόδιο γι' αυτή τή βοήθεια, όσο θά βλέπει ο λαός ότι ή αλλαγή πραγματοποιείται. Επομένως, τό ερείσμα τής αλλαγής δέν μπορεί νά είναι στενά μόνο, ή κυβερνητική εξουσία, τό κόμμα της, οι βουλευτές της, οι ψηφοφόροι της, αλλά όλα τά κόμματα καί οι οργανώσεις, συσπειρωμένοι γύρω από τούς συνεχώς υλοποιούμενους βασικούς στόχους τής αλλαγής.

* * *

Είναι, όμως, εύκολα κατορθωτή ή κατάχτηση τής αυτοδύναμης πλειοψηφίας ως «μοναδικής προϋπόθεσης» τής αλλαγής καί συνεπώς τής αυτοδύναμης κυβερνητικής εξουσίας, όπως τή θέλει ο άρθρογράφος, με τό σημερινό ληστρικό νόμο τής ενισχυμένης αναλογικής;

"Ας υποθέσουμε, γιά εύκολία, ότι επιδιώκεται μόνο όριακή αυτοδύναμη πλειοψηφία 151 εδρών καί ότι στή δεύτερη κατανομή θά μπούν —κι αυτή τή φορά— τά ίδια κόμματα, τό ΠΑΣΟΚ καί ή «ΝΔ». "Οτι όλα τά άλλα κόμματα καί οι τυχόν ανεξάρτητοι θά πάρουν, γιά παράδειγμα, 27ο/ο καί ότι θά πάρουν, με τήν πρώτη κατανομή, 27 έδρες. Έτσι, πού νά υπολείπονται γιά τά δυό πρώτα κόμματα 273 έδρες. Ποιό ποσοστό ψήφων πρέπει νά πάρει τό ΠΑΣΟΚ, [illegible] νά πάρει τίς 151 [illegible] από τίς 2[illegible] μέθοδο τ[illegible] αριθμητικ[illegible]

Τό 73[illegible]

με διά τού 273 καί βρίσκουμε 40,50ο/ο. Αυτό είναι τό ποσοστό πού χρειάζεται, με τίς προϋποθέσεις πού είπαμε, γιά νά πιάσει τό ΠΑΣΟΚ τήν όριακή πλειοψηφία. Τό υπόλοιπο 32,50ο/ο θά τό πάρει ή «ΝΔ». Η διαφορά μεταξύ τών δυό αυτών κομμάτων, θά είναι σέ ποσοστά 8ο/ο καί σέ έδρες 29, αφού τίς υπόλοιπες 122 έδρες θά τίς πάρει ή «ΝΔ».

Η πιθανή εικόνα τού εκλογικού αποτελέσματος, συνεπώς, θά είναι:

1ο κόμμα	40,50ο/ο	έδρες	151
2ο κόμμα	32,50ο/ο	»	122
Άλλα κόμματα	27 ο/ο	»	27
Σύνολο	100ο/ο		300

Δέν είναι, όμως, εύκολα κατορθωτή αυτή η εικόνα τού αποτελέσματος. Το ΠΑΣΟΚ, πού έχει ήδη πάρει μεγάλο ποσοστό το '77, θά χρειαστεί ν' αυξήσει τίς δυνάμεις του κατά 10ο/ο άκόμα (όλη ή Αριστερά στή Γαλλία πήρε, στίς εκλογές της 14.6.81, αύξηση περίπου 10ο/ο, επειδή τά ποσοστά τών κομμάτων της ήταν ψηλά, ήδη κατά τίς προηγούμενες εκλογές). Ούτε όλα τά κόμματα, εκτός από τά δυό πρώτα, θά πάρουν μόνο 27ο/ο. Καθώς, μάλιστα, φαίνεται νά συγχωνεύτηκαν ο ριστικά με τή «ΝΔ» καί ή «Εθνική Παράταξη», μετά τούς «Νεοφιλελεύθερους» (περίπου 400.000 ψήφους πήραν οι δύο τους κατά τίς εκλογές 1977) τό ποσοστό τής Δεξιάς υπό τόν κ. Ράλλη, αυτή τή φορά, θά ήταν απίθανο νά πέσει σέ τέτιο βαθμό, αν καί θά ήταν πολύ εύκαιρο γιά όλους μας.

Αντίθετα: Με μιά αύξηση τού ποσοστού τών ψήφων τού ΚΚΕ κατά ένα 7ο/ο καί τού ΠΑΣΟΚ κατά 10ο/ο, σύνολο 17ο/ο (στόχοι πού μπορούν εύκολα νά πραγματοποιηθούν, άρκεί [illegible] οι ψηφοφόροι τής αλλαγής ν' ψηφίσουν ΧΡΗ ΣΙΜΑ), πετυχαίνεται, όχι απλώς μιά όριακή καί αναθής πλειοψηφία, όπως ή παραπάνω, εύάλωτη στίς αποσταθείες, [illegible] γιά όλη τή δημοκρατική παράταξη, αλλά μιά άνετη πλειοψηφία [illegible] μιά εύρύτερη νίκη κατά τής Δεξιάς. Γιατί με τό [illegible] πιπλέον περίπου, φτάνοντας τό [illegible] τό 17ο/ο, καί, μπαίνοντας

έδρες πού αντιστοιχούν στό ποσοστό αυτό, με αποτέλεσμα, όπως θά δούμε, σέ κάμιά περίπτωση νά μην μπορεί ή «ΝΔ» ν' αποχτήσει πλειοψηφία, αφού όλες οι έδρες πού μένουν θά είναι λιγότερες από τό αναγκαίο όριο.

Στίς εκλογές τού 1977 ή «ΝΔ» με ποσοστό 41,85ο/ο πήρε 173 έδρες, επειδή τό ΚΚΕ δέν πήρε τό 17ο/ο τών ψήφων καί δέν μπήκε στή δεύτερη κατανομή. Στίς προσεχείς εκλογές, μόνο αν πάρει τό ΚΚΕ τό 17ο/ο τών ψήφων, αυτό θά έχει πραγματικά καταλυτική δύναμη πάνω στή δύναμη τής «ΝΔ», πού, έτσι, καί 43ο/ο νά πάρει, αποκλείεται από τήν εξουσία. Αυτό θά συμβεί κι αν τό ΠΑΣΟΚ πέσει απίθανα χαμηλά, ας πούμε στό 30ο/ο. "Αν υποθέσουμε ότι κι όλα τά μικρά κόμματα θά πάρουν τό 10ο/ο τών ψήφων καί 10 έδρες, επειδή θά υπάρξουν γι' αυτά αναξιοποίητα υπόλοιπα, λόγω νόμου, πού θά κατανεμηθούν βασικά μεταξύ τών δύο πρώτων κομμάτων τής δεύτερης κατανομής, τότε θά έχουμε την εξής εικόνα τού αποτελέσματος γιά τά υπόλοιπα 90% τών ψήφων καί τίς υπόλοιπες 290 έδρες:

Γιά τό ΚΚΕ: 290/90Χ17ο/ο ίσον 54,74 έδρες

Γιά τό ΠΑΣΟΚ: 290/90Χ30ο/ο ίσον 96,66 έδρες

Γιά τή «Ν.Δ.»: 290/90Χ43ο/ο ίσον 138,60 έδρες

Σύνολον 90ο/ο ίσον 290 έδρες

Μαζί με τό 10ο/ο τών ψήφων τών μικρών κομμάτων καί τίς 10 έδρες τους, συμπληρώνονται 100 τά ποσοστά καί 300 οι έδρες.

Άρα, τό ΚΚΕ καί τό ΠΑΣΟΚ με τήν παραπάνω υπόθεση, παρά τό μόλις 30ο/ο τού ΠΑΣΟΚ, παίρνουν πλειοψηφία 151,40 εδρών.

Γιά νά αποδείξουμε καλύτερα τή μοναδικότητα τού 17ο/ο, σάν τού εύκολότερου τρόπου γιά νά διώξουμε τή Δεξιά, ας πάρουμε από τή «Νέα Δημοκρατία» 5ο/ο τών ψήφων καί ας τά προσθέσουμε στό ΠΑΣΟΚ με σταθερή τή δύναμη τών μικρών κομμάτων στό 10ο/ο καί τού ΚΚΕ στό 17ο/ο. Τότε ή παραπάνω εικόνα γίνεται:

Γιά τό ΚΚΕ 290 διά 90 επί 17 ίσον 54,74 έδρες.

Γιά τό ΠΑΣΟΚ 290 διά 90 επί 35 ίσον 112,70 έδρες.

"Αν αντιστρέψουμε τά παραπάνω ποσοστά τού ΠΑΣΟΚ καί τής «Νέας Δημοκρατίας», τότε φυσικά θ' αντιστραφεί καί ο αριθμός τών έδρών τους. Δηλαδή με ποσοστό 38ο/ο (τό Σοσιαλιστικό Κόμμα τής Γαλλίας, τού κ. Μιτεράν, στίς βουλευτικές εκλογές τής 14.6.81 πήρε 37,51ο/ο κι αυτό μετά τόν θρίαμβο τών προεδρικών εκλογών) τό ΠΑΣΟΚ θά πάρει 122,56 έδρες καί ή «Νέα Δημοκρατία» 112,70. Κοινή πάλι πλειοψηφία τών κομμάτων ΚΚΕ καί ΠΑΣΟΚ 177,30 έδρες (54,74 σύν 122,56 ίσον 177,30).

Η προιμοδότηση δηλαδή στίς επικείμενες εκλογές τών συνδυασμών τού ΚΚΕ, από τούς ψηφοφόρους τών άλλων δημοκρατικών κομμάτων, έχει σά σίγουρο αποτέλεσμα νά φύγει ή Δεξιά καί νά έχει πλατιά καί κυρίως στέρεη βάση γιά πλειοψηφία, ή νέα κυβέρνηση.

Η κυβέρνηση πού θά σχηματιστεί τυχόν μ' αυτή την πλειοψηφία, ή πού θά στηριχτεί σε μιά τέτια πλειοψηφία, εφόσον θ' ανοίξει την προοπτική τής αλλαγής, σίγουρα θ' αβρίσκει ερείσματα καί σ' όλο τόν υπόλοιπο χώρο τής δημοκρατικής αντιπολίτευσης, μικρό ή μεγάλο. Επομένως, τό κλειδί γιά ν' ανοίξει ή πόρτα νά φύγει ή Δεξιά, ν' ανοίξει ή πόρτα νά μπεί ή αλλαγή, είναι νά πάρει τό ΚΚΕ τό 17ο/ο καί νά μπεί έτσι στή δεύτερη κατανομή. Κάθε ψήφος στό ΚΚΕ δίνεται γιά νά κατακτηθεί με βεβαιότητα ή πλειοψηφία καί νά σχηματισθεί διώξιμη δημοκρατική κυβέρνηση αλλαγής. Μιά δημοκρατική λειτουργία τού 17% θά ε[illegible]ναι επίσης ό,τι, έτσι, μπορεί νά υποχρεωθεί, ή οποιαδήποτε κυβέρνηση, βλέποντας ν' αχρηστεύονται οι ληστρικές δολιότητες τής ενισχυμένης αναλογικής, νά καθιερώσει την απλή αναλογική, ώστε νά πάψει ή Ελλάδα νά κυβερνιέται με πλασματικές, με καλπονοθευτικές πλειοψηφίες.

Αλλά βγαίνοντας καί σημαντικά ισχυροποιημένο τό ΚΚΕ, αποκλείει από την εξουσία, τή Δεξιά. Καθώς στίς εκλογές τού '77, τό ΚΚΕ σέ πολλές περιφέρειες είχε πλησιάσει στό εκλογικό μέτρο, κάθε μιά ψήφος γιά τό ΚΚΕ, μετριέται σχεδόν γιά διπλή ψήφος, κατά τής Δεξιάς. Για τήν επιτυχία τού στόχου νά φύγει ή Δεξιά, είναι αναγκαία καί η μιά ψήφος, ώστε νά συμπληρωθεί το 17ο/ο καί ή ψήφος αυτή πρέπει νά δοθεί παντού, είτε έχει ελπίδα ένας νομός νά βγάλει βουλευτή, είτε όχι. Γιατί στίς επικείμενες εκλογές, με τό σύστημα πού υπάρχει, ειδικά γιά τό ΚΚΕ